

Zapomenutá řemesla ožívají v Kolovči

U Volfů v Kolovči se zastavil čas! To je asi to první, co vás napadne v okamžiku, kdy vstoupíte vraty do průjezdu starého domu, v němž rodina žije po generace. Nebudete-li hluční, pak prvním zvukem, který zde zaslechnete, může být lehké vrčení hrnčířského kruhu...

Tradiční lidovou keramiku vyrábí rod Volfů v Kolovči již od roku 1785, řemeslo si z otce na syna předalo již úctyhodných sedm generací. Posledním nositelem této tradice je Rudolf Volf se synem Martinem. O tom, že své řemeslo dělají poctivě, svědčí i titul „Nositel tradice lidových řemesel“, kterou Rudolf Volf převzal z rukou ministra kultury ČR v roce 2001.

Je však třeba připomenout, že otec a syn Volfovi chovají úctu nejen k hrnčířství, ale k lidovým řemeslům obecně. Z této úcty se v Kolovči zrodilo naprosto unikátní Muzeum řemesel a techniky, které v sou-

časnosti zaujímá výstavní plochu 1000 m², na níž je umístěno více než 7500 exponátů. Soukromé muzeum se tak zařadilo mezi největší a nejobsáhlejší muzea svého druhu v Česku. V současnosti se tu nachází 67 kompletních řemeslných dílen a živností a dalších dvanáct technických expozic.

► **Jak vlastně došlo k tomu, že si hrnčíři Volfové pořídili muzeum?**

„Na počátku asi stála otcova vášeň ve sbírání starých hodin, ke které jsem se připojil já sbírkou nejrůznějších technických zajímavostí“, vypráví Martin Volf. „A tak se stalo, že jsme postupem času dali dohro-

mady pár kompletních dílen, a pak už to rostlo geometrickou řadou. Naprosto jsme té sběratelské vášni propadli, následkem čehož je kompletních 67 řemeslných dílen, přičemž některá řemesla jsou dnes již zcela zaniklá, mrtvá, a další jsou udržována jen poněkud uměle, třeba zrovna dalšími Nositeli tradic, mezi které patří i můj otec. A některá žijí dodnes, jen dosáhla samozřejmě určitého vývoje, pokroku“.

► **Které z prezentovaných řemesel můžeme ve Vaší expozici považovat za nenávratně zmizelé?**

„Domnívám se, že naprosto zaniklým řemeslem je hřebenař, který vyráběl hřebeny z kravských rohů. Celá řada řemesel však přežívá jen nějak okrajově. Je to dáno poplávkou, sériová výroba i laciný dovoz z východních zemí mnohá řemesla udusily.“

O to cennější je možnost do dávných řemeslných dílen nahlédnout. V expozicích muzea jsou zastoupena všechna tradiční řemesla a živnosti, které patřily k životu na vesnici. Najdete tu pekaře, cukráře, řezníka, kteří bývali snad na každé vsi, ale také bednáře, sedláře, kloboučníka, vlásenkáře, hřebenaře, kameníka či hodináře. V dílně kloboučníka mne zaujala zvláštní čepička, vyrobená z troudnatce kopytnatého, tzv. choroše.

„Ta se vyráběla rozklepáním vnitřní části houby, což bylo poměrně pracné. Na druhou stranu však výrobu podpořila skutečnost, že šlo o materiál, který byl zdarma. A také o materiál trvanlivý, vždyť čepičce na stojanu je už sto let!“

Muzejní expozice vedle řemeslných dílen představují i rozmanité živnosti. Je tu krásně zachovalý koloniální obchod, řeznictví, tkalcovna a taky půvabný hostinec, ve kterém byste rádi poseděli ještě dnes. Méně lákavé je kadeřnictví, které více než provozovny současně připomíná mučírnu. A zdaleka nejméně svůdná je ordinace dentisty!

„No vidíte, a přitom právě ona patřila ve své době k mimořádně moderním, vybaveným dokonce rentgenem!“, usmívá se Martin Volf. „Pozoruhodná je i svým výrobcem, kterým byla českomoravská firma Kolben – Daněk, pozdější ČKD. Byla proslulá svým krédem, hlásajícím, že umí vše od šroubku po lokomotivu. Tuto ordinaci, která byla v provozu někde na Karlovarsku, vyrobila firma v roce 1935.“

► **Jak jste se vlastně dostali ke všem těm exponátům?**

„Mimo tu léta shromažďovanou sbírku se k nám řada dalších exponátů dostala víceméně náhodně. A jiné jsme později hledali už cíleně, když jsme kompletovali jednotlivé dílny. Mnohokrát jsme inzerovali, a jindy třeba sami návštěvníci nabídli něco, co měli doma nevyužitě.“

► **Zkompletovat veškeré řemeslné dílny a živnosti muselo trvat léta?**

„Na této finální podobě jsme intenzivně pracovali dva roky. Dříve jsme postupně rekonstruovali prostory, které už jsme měli k dispozici, ale přibývajícím exponátům žádaly další místo. A tak jsme se vlastními silami

pusťli do stavby nového objektu, který nám pak umožnil expozice logicky napojovat a dát jim odpovídající prostor. Dnes jsem velmi rád, že se nám tak podařilo vybudovat dílny kompletně vybavené, včetně spotřebního materiálu, což jinde nevidíte.“

► **Dá se tedy říci, že kdyby přišel zkušený řemeslník, mohl by se hned postavit k práci?**

„Ve většině expozic tomu tak skutečně je.“

► **Máte Vy sám k některé expozici hlubší vztah? Nebo k některému řemeslu?**

„Vždycky mám nejraději tu nejnovější expozici, tu neokoukanou, řemeslem to podmíněno není. Osobně mám přece jen stále blízko k tomu tradičnímu, rodinnému – hrnčířství. Ale budování muzea, a s ním i renovace mnohých exponátů, mi přiblížilo práci se dřevem, kovem, a také zedničinu.“

► **A na samý závěr – chybí v muzeu ještě nějaké řemeslo? Toužíte po další expozici?**

„Nedokáži říci, jestli úplně schází, ale některá řemesla máme ještě rozpracovaná. Nemáme tu třeba sklářskou výrobu, ale ta nebyla tady na Plzeňsku až tak rozšířena. S tou tedy teprve začínáme, nějaké exponáty ke sklářství sháníme. Stejně tak bych rád doplnil třeba koželužství. Často se stačí

zmínit mezi návštěvníky a oni nabídnou pomocnou ruku. Vzpomínám si, jak jsme kdysi pracně sháněli knihařskou dílnu a dnes máme exponátů, že je ani nemůžeme vystavit. Takže věřím, že sklárna i koželužna také časem bude.“

A vy, milí čtenáři, možná už i tyto expozice při návštěvě spatříte. Pokud ne, pak věřte, že stávajících 67 vás naprosto uspokojí. Spolu s nimi i expozice hodin a hraček strojů, kočárků, hraček, elektropřístrojů, zařízení kuchyně nebo hasičská zbrojnice, na které nám ve vyprávění už nezbylo místo.

■ **Hana Voděrová**

Otevírací doba muzea:

březen – říjen / denně 9:00 – 17:00 hodin

listopad – únor / po předchozí domluvě

Otevírací doba keramiky:

denně 9:00 – 17:00 hodin

Kontakt:

Tel.: +420 379 494 235,

Mob.: +420 737 480 473

E-mail: info@muzeum-kolovec.cz

Další informace na:

www.muzeum-kolovec.cz

